

4271 14/ 47: 1. Beh. af F. t. L. om Generhvervelse af visse frakendte Rettigheder. 4272

[Robert Mikkelsen.]

nedsat til Forberedelse af en Revision af Loven om den ekstraordinære Tjenestemandsdomstol, har mit Parti givet Udtryk for, at vi gerne ser Tjenestemændenes Retsstilling bedre sikret ved en Art Domstolsbehandling med Adgang til Anke, hvor der er Tale om Afskedigelse, men vi kunde ikke gaa med til en speciel Sikring af Tjenestemænd, som er optraadt nationalt uværdigt — og det gaar det Lovforslag ud paa, som i Dag er vedtaget ved tredje Behandling: Jeg spurgte den højtærede Finansminister, hvad der havde været i Vejen med de afsagte Kendelser, siden han forlangte Ankeadgang. Den højtærede Minister vilde ikke besvare mit Spørgsmaal; han henviste alene til, at Retssikkerheden efter hans Skøn krævede det. Men Retssikkerheden kræver altsaa efter Regeringens Mening ikke Anke, ja, end ikke retslig Behandling for alle andre Tjenestemænds Vedkommende. I Dag drejer det sig om Resocialisering, altsaa Adgang for dømte til paa ny at finde en Plads i Samfundet, naar deres Straf er udsonet, og igen kommer kun en lille Gruppe, den, som hjalp Landets og Frihedens Fjender, ind under Særlovens Bestemmelser. Den, der har faaet selv den laveste Straf for den mindste Berigelsesforbrydelse, er i 5 Aar afskaaret fra at faa Næringsbrev. Den, der har faaet blot 4 Maaneders Fængsel for enhver anden Overtrædelse af Straffelovens Bestemmelser, gaar det paa samme Maade, medens den, som har faaet 2½ Aars Fængsel for at gøre Krigstjeneste for Landets Fjender, eller den, som i Fjendens Uniform har gaaet væbnet Vagt mod Landsmænd, automatisk generhverver denne Ret, som nægtes Mennesker, der i hvert Fald ikke betød en saadan Fare for vort Samfund, som netop disse dømte gjorde.

Jeg skal erkende over for den højtærede Justitsminister, at Lovforslaget kunde have været værre, end det er; man kunde have ventet det værre, end det er, men jeg finder ikke nogen særlig Anledning til at den Grund at tilbageholde min Kritik. Retfærdighed er ikke Strenghed, Retfærdig-

hed er heller ikke Mildhed; Retfærdighed er først og fremmest Lighed, Lighed for Loven — og det er den, der her syndes imod.

Det kommunistiske Parti kan tiltræde en Lovgivning, som for alle straffede — ogsaa for Landsforrædere — kan lette en Tilbagevenden til produktivt Arbejde i Samfundet. Vi kan ogsaa tiltræde, at der gives dem, som er straffet efter Straffelovs-tillægget, samme Ret, som andre straffede har til efter Ansøgning at generhverve tabt Næringsret ved Dispensation, men vi kan ikke gaa med til en generel Undtagelsesbestemmelse fra Lovgivningens almindelige Regler til Fordel for dem, der er straffet for Forbrydelse mod Landets Selvstændighed og Frihed.

I Bemærkningerne til Lovforslaget tales der i Forbindelse med disse Handlinger Gang paa Gang om politiske Forbrydelser. Jeg forstaar ikke helt den Maade, hvorpaa Justitsministeriet — hvorfra vel disse Bemærkninger hidrører — har benyttet denne Betegnelse. Jeg maa minde den højtærede Justitsminister om, at politiske Forbrydelser efter Grundloven skal paadømmes ved Nævninger. Jeg maa spørge, hvad Meningen er, naar netop Justitsministeriet nu indlader sig paa længere Udredninger af de særlige Foranstaltninger, som kan anbefales over for politiske Forbrydere. En Række Sagførere og Læger er udelukket fra Udøvelse af deres Virksomhed paa Grund af Forhold, som ikke er fundet strafbare, men dog er blevet anset for nationalt uværdige. I Lovforslagets § 3 foreslaas det, at Læger og Sagførere, som er dømt for strafbare Handlinger, skal kunne generhverve Retten til Praksis. Vel kræves der en Erklæring fra den paagældendes Organisation, men der kræves ikke, at Justitsministeren skal tage Hensyn til en saadan Erklæring. Bestemmelsen forekommer mig selv ud fra den højtærede Ministers Forudsætninger helt urimelig, men jeg skal ikke indlade mig paa Detailkritik.

Den højtærede Minister udtalte ved sin Fremsættelse af dette Lovforslag, at det var en fremstrakt Haand til dem, han kaldte de